

"The freedom of my thought and of my processing of the theme is not limited by the corridor of imaginary genre borders".

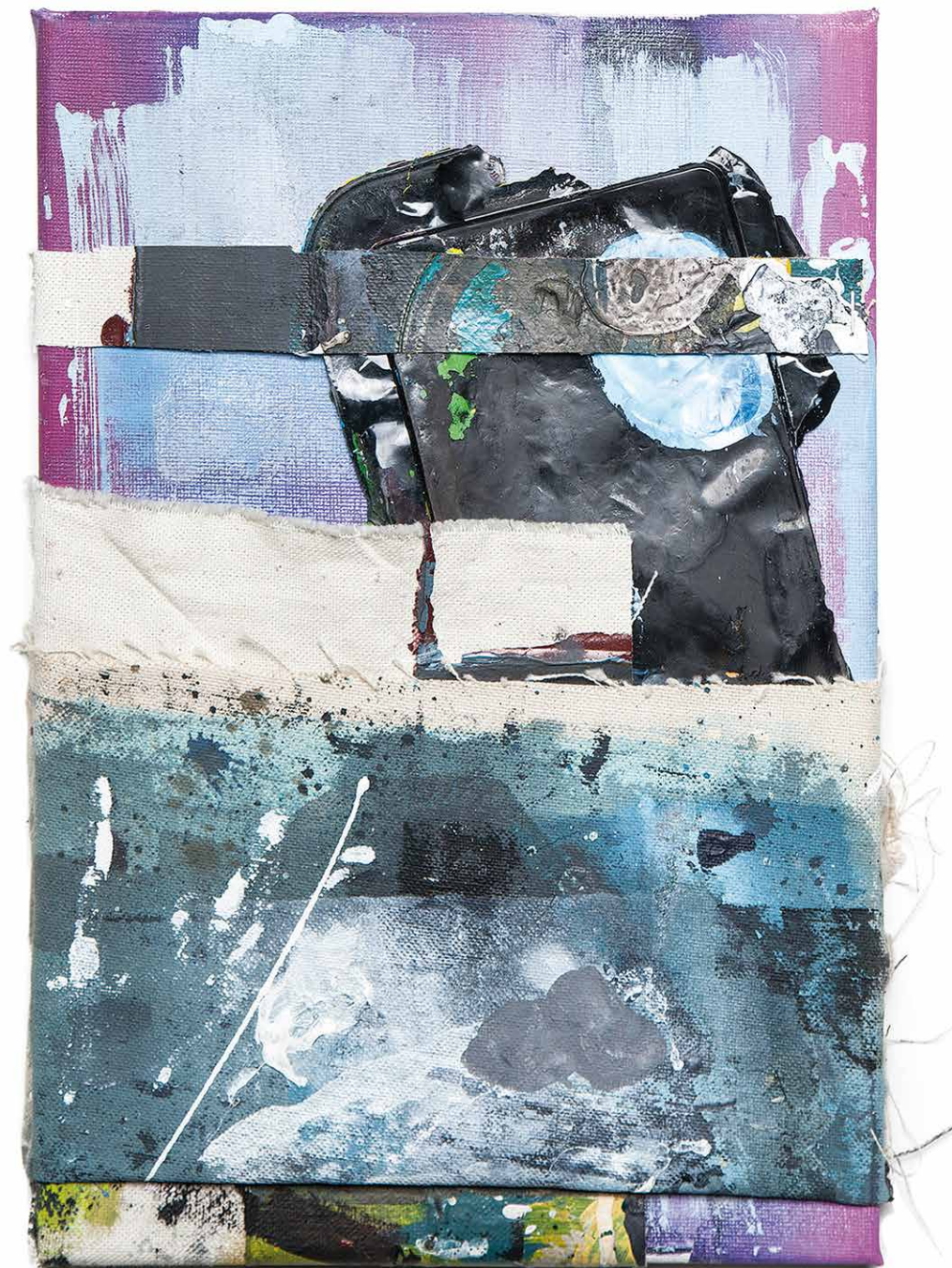
**Peter Cvik in an interview
with Ľudmila Kasaj Poláčková**

**„Sloboda môjho myslenia a materiálového spracovania nie je obmedzená
koridorom pomyselných žánrových hraníc“**

**Peter Cvik v rozhovore
s Ľudmilou Kasaj Poláčkovou**

Ľudmila Kasaj Poláčková: Na jar tohto roku si prekvapil samostatnou výstavou v Galérii Čin Čin, kde si sa predstavil v novej výrazovej polohe. Do tvojich obrazov vstúpila figúra. Ktorú z už realizovaných výstav považuješ z hľadiska prezentácie tvojej tvorby za najvýznamnejšiu?

Peter Cvik: Vnímam to v dvoch rovinách. Z pohľadu kariéry môžem za najdôležitejšiu určite označiť moju prvú samostatnú zahraničnú výstavu *Architektory*, ktorá momentálne prebieha v Múzeu súčasného umenia v Krasnojarsku. V júli sa presunie do Moskvy, kde budem s týmto projektom participovať na Medzinárodnom bienále mladých 2016. Následne sa výstava predstaví v Uralskej galérii umenia v Jekaterinburgu. Tento krok považujem za veľmi dôležitý. Na druhej strane chcem podotknúť, že výstava *#HASHTAG*, ktorá sa predstavila v Galérii Čin Čin v Bratislave ako projekt interpretujúci a citujúci slovenskú výtvarnú modernu, respektíve slovenské vizuálne maliarske dejiny, je pre mňa určite tiež zlomovou. Ako podotýkaš, do obrazov mi vstúpili figúry, ktoré som si vypožičal a zasadil do vlastných maliarskych kontextov. Táto výstava bola veľmi dôležitá, najmä ako krok k figuratívnosti v maľbe.

Peter Cvik: zo série Preformátovanie/Reformation, 2016, kombinovaná technika

Ľudmila Kasaj Poláčková: *Môžeme samostatnú výstavu #HASHTAG čítať ako prednariadenie zmien v témach твоjich obrazov? Uvidíme vstup figúr do Cvikových plátien častejšie?*

Peter Cvik: Výstava #Hashtag je vykročením z kruhu. Opustením škatuľky, do ktorej býva moja maľba zaradovaná. Nevnímam ju tak vážne, ako všetci ostatní. Mala poukázať presne na problematiku „zaškatulkovanosti“. Ako autor som slobodný, preto som sa nebál urobiť figurálnu výstavu. Sloboda môjho myslenia a materiálového spracovania nie je obmedzená koridorom pomyselných žánrových hraníc. Tieto nové obrázky sú moje a je ma v nich cítiť. To, že som si vypožičal štylizáciu figúr, ktorá súvisí s témou výstavy, beriem ako legitímny krok. Vstúpenie „obyvateľov“ do obrazov je príjemnou zmenou. Necítim sa však byť ňou nejako determinovaný. Môj rukopis je moje myslenie. Preto sa nebojím ani žánrov ako figúra, zátišie, koláž alebo inštalácia. Pohyb medzi nimi vnímam veľmi slobodne, vždy je možné rozpoznať ma v mojom diele cez signifikantné prvky spojené práve s vizuálnym myslením a radením prvkov do vrstiev. Preto nevyklúčujem objavovanie sa figúry v mojich prácach. Teraz napríklad pracujem na sérii, ktorá analyzuje a mapuje prejavy maliarskych materiálov a technológií, čiže úplne iná problematika ako figúra.

Ľudmila Kasaj Poláčková: *Môžeš bližšie popísať, o čo ti v tejto sérii ide?*

Peter Cvik: Nová séria *Preformátovanie/Reformation* vznikla ako pokračovanie môjho výtvarného výskumu. Páči sa mi idea otvárania si možností a hľadania pre mňa nových vyjadrovacích spôsobov a prostriedkov v maľbe. V tejto sérii veľa recyklujem, používam staré nájdené plátna, moje vlastné staré plátna, rôzne sieťky, palety alebo farbu zaschnutú v téglikoch... Vyjadrujem sa teda k „hmote“ maľby ako takej. Zároveň cez túto „materiálnosť“ hľadám riešenia postprodukcie. Prvky ako vrstvy radím kolážovým spôsobom s mojimi charakteristickými kompozíciami. Jednotlivé vrstvy priznávam vo finálnych verziách tak, aby bolo jasné, že ide o vrstvenie. Tak vytváram závesné „objekty – obrazy“, ktoré často presahujú svoj pôvodný rámec aj samotný obrazový rám.

Ľudmila Kasaj Poláčková: *Ťažiskom tvojho programu a výskumu maľby bol od začiatku urbanizmus mesta, jeho vizualita, štruktúra. Ako reakciu na súčasné mesto si vytvoril veľmi pôsobivý objekt Life after Us. Čo si týmto dielom sledoval?*

Peter Cvik: Tento objekt som realizoval na sympóziu HALA Merina 2014 v Trenčíne. Použil som recyklovaný „mesh banner“, netkanú, vzduch prepúšťajúcu látku, ktorú som zavesil na konštrukciu tak, aby tvorila vonkajší pohľadový priehľadný plášť tohto objektu. Je to dosť vysoké, dokonca to nepostavím ani v Cvernovke. Pri finálnom meraní som skoro odpadol, má to cez 535 cm. Na tento objekt som následne začal maľovať z vonkajšej strany plášťa prírodný motív krajiny. Bola to

Peter Cvik: zo série *Preformátovanie/Reformation*, 2016, kombinovaná technika

Peter Cvík: zo série Preformátovanie/Reformation,
2016, kombinovaná technika

reakcia na krásnu budovu Meriny, ktorá už pomaly kde-tu začína prerastať zeleňou. Tak som tú prírodu z vonka preniesol maľbou dovnútra a vytvoril ilúziu priehľadu do krajinnej scenérie. Celý objekt je zvnútra vysvietený halogénom. *Life after Us* sa volá preto, že som pozeral dokument, myslím, že to bolo z produkcie CNN, a tam bolo nasimulované správanie sa prírody voči pozostatkom ľudskej civilizácie po jej vyhynutí. Táto téma ma oslovila a vytvoril som na ňu vlastnú reakciu.

Ľudmila Kasaj Poláčková: *Čo ťa fascinuje na meste? Skutočnosť, že v ňom žiješ, alebo jeho vizuálne nástrahy – jeho dynamika?*

Peter Cvik: Na túto otázku som hľadal odpoveď počas celého štúdia. Myslím, že ma ovplyvnili dve skutočnosti. Vyrastal som v deväťdesiatych rokoch v Petržalke, ktorá bola plná vizuálnych a iných nástrah. Takže dikcia priestorových riešení asi pochádza podvedome odtiaľ. Druhou skúsenosťou, ktorá ma určite ovplyvnila, je 12-ročná aktívna jazda na kolieskových korčuľiach mestom – „street“. Zábradlia, múriky, lavičky, petržalský skatepark, všetko, kde sa dalo v tej dobe jazdiť. Takže som dynamiku mesta začal vnímať z úplne iných perspektív a zážitkov. To sú dynamizujúce prvky v mojich obrazoch. Diagonálne a priesečníkové roviny.

Ľudmila Kasaj Poláčková: *Maliarske pole, v ktorom sa pohybuješ a formuluješ svoje autorské postoje, nesie aktuálne dobové znaky ako postprodukcia, práca s grafickým programom, vplyv nových médií... Myslíš, že je to aj vplyvom štúdia u profesora Csudaia?*

Peter Cvik: Určite áno, digitálna postprodukcia obrazu ma ako téma veľmi zaujala. Keď som nastúpil na VŠVU, tak boli von zo školy už prví absolventi ateliéru profesora Csudaia. V tom čase to bolo určite to najaktuálnejšie, čo ste mohli zo slovenského mladého umenia vidieť v galériách. Každopádne som začal prepracovávať vlastný výtvarný program. Môžem však legitímne povedať, že sa necítim byť zviazaný tým, že mám za sebou výskum na tomto poli, práve naopak. Proces maľby sa oproti časom štúdia určite zmenil a uvoľnil. Teraz sa oveľa slobodnejšie pohybujem aj v iných výrazových maliarskych prejavoch a polohách. Hrám sa a skúšam si nové „fintičky“.

Ľudmila Kasaj Poláčková: *Tvoje diela majú temný „feeling“, miestami mám pocit, že sa snažíš kriticky vymedziť voči miestu, mestu. Je to tak, alebo si do tvojich obrazov len projektujem vlastné predstavy/obrazy?*

Peter Cvik: Predovšetkým sa snažím, aby tie obrázky mali „feeling“. Aby oslovili diváka a vyvolali u neho reakciu. Pokojne ho môžu aj pobúriť, zaujíma ma spätná väzba a jej subjektívna nepredvídateľnosť. Či už divák sleduje vizuálne, sociálne, iné aspekty, alebo ich mix, vždy je štylizovanou výpoveďou autora z konkrétnej

Peter Cvik: Bigger Splash! (Hommage a David Hockney), 2008, akryl na plátne, 140 x 100 cm

Peter Cvik: 2 Banks(y), 2014, akryl na plátne, 230 x 200 cm

Peter Cvik: Login Confirmed, 2011, akryl na plátne, 190 x 170 cm

Peter Cvik: Kam mizne naše zlato, 2014, akryl na plátne, 270 x 360 cm

geopolitickej situácie a jej konsekvencií a aspektov, ktoré ovplyvňujú jeho „JA“. Čo sa týka kritickosti, určite som environmentálne mysliaci človek. Takmer celý byt mám postavený z recyklovaných materiálov, ktoré som niekde vytrhol z ich cesty na smetisko... (metafora). Teda asi aj tento tón môže zarezonovať pri sledovaní mojich obrázkov. Mám rád urban gardening, v Cvernovke na terase „bavlnáči“ začali pred asi tromi rokmi so zaujímavým alternatívnym projektom zelenej strechy. Môj kamarát si prenajíma obrovský skleník s cieľom jeho ďalšieho prenájmu. Modelová situácia: Troj- až štvorčlenná rodina si môže za poplatok prenajať a následne v skleníku dopestovať zeleninu v jednom riadku. To je pre mňa sociálno-environmentálna štúdia, ktorú môžem sledovať v priamom prenose. Dá sa povedať, že sa v tom prostredí aj trochu hýbem, aj keď len okrajovo, a skôr ho nechávam ako proces na mňa voľne pôsobiť, bez prílišnej angažovanosti. Som predsa len maliar.

Ľudmila Kasaj Poláčková: *Apropo Cvernovka... Viem, že aj tvoj ateliér sa musí z tohto pre mňa vždy fascinujúceho priestoru vystahovať. Kam sa chystáš presídliť, ak to nie je tajomstvo?*

Peter Cvik: Tajomstvo to, samozrejme, nie je. V rámci produkcie naplánovaných výstav som nemohol veľmi vyčkávať. Mám už prenajatú bývalú triedu v objekte „zváračáku“. Bude to zaujímavá zmena. Ide tam veľa ľudí z Továrenskej aj z Cvernovky. Nadácia Cvernovka má tiež zaujímavé ponuky. Možno sa tak vytvorí špecifické konkurenčné prostredie, respektíve vzniknú dve nové základne. Priestor som si však nevyberal na základe týchto kritérií. Našiel som taký, ktorý ma oslovil, má dostatočnú veľkosť, výšku stropu, severné svetlo... Neváhal som. Momentálne je pre mňa dôležité mať pokojné miesto na prácu, aj keď som nikdy nemal problém s komunitným spoložitím.

Ľudmila Kasaj Poláčková: *Vráťim sa k výstavám v Rusku. Zaujímalo by ma, kto bol kurátorom výstavy Architektury. Kde mala možnosť ruská strana vidieť tvoju tvorbu? Čo sa týka moskovského Medzinárodného bienále mladých, je mi jasné, že sa tešíš z možnosti prezentovať sa na takom významnom podujatí. Prezrad' aj mená iných autorov z Európy, o ktorých vieš, že na projekte tiež participujú. (Táto otázka má pre mňa trochu aj subjektívny podtón, pretože keď počujem spojenie bienále mladých, tak sa mi vybavujú spomienky na naše lokálne Bienále mladých – Skúter, čo boli veľmi svieže výbery, ktoré robil Vlado Beskid v rokoch 2007 – 2011 v Galérii Jána Koniarika v Trnave.)*

Peter Cvik: Úprimne som z toho nadšený. Kurátorka, ktorá ma oslovila, sa volá Alla Nuždina. Spolupracuje so Slovenským inštitútom v Moskve, kde mala možnosť vidieť moje obrazy na projekte *Young Slovak Art in Moscow*, ktorý bol súčasťou moskovského Bienále mladých 2014. V ten istý rok ma oslovila ruská výtvarníčka Daria Zhmyleva, ktorá v rámci svojho výskumu robila rešerš o snoch.

Autorská výstava Petra Cvika Architektury. Pohľad do výstavných priestorov Múzea súčasného umenia v Krasnojarsku

Počas jej návštevy Bratislavy sme sa stretli, urobila so mnou (a zopár ďalšími) video rozhovor, ktorý bol neskôr prezentovaný na výstavách v Rusku aj v zahraničí. V roku 2015 som participoval na podobnej skupinovej výstave na 6. medzinárodnom bienále mladých v Moskve. No a začiatkom tohto roka ma oslovila Alla, ktorá mi ponúkla vypracovanie projektu na samostatnú výstavu. Projekt bol zaradený do oficiálneho výberu pre Medzinárodné bienále mladých 2016 a bude uvedený ako špeciálny projekt (vernissáž 27. 08. 2016). Celá príprava projektu sa začala pod záštitou Slovenského inštitútu v Moskve. Neskôr mi Alla napísala, že o výstavu *Architektury* má záujem aj okresná galéria v Krasnojarsku a Jekaterinburgu. Tak som dostal možnosť prvýkrát sa prezentovať v zahraničných inštitúciách so samostatným projektom. Čo sa týka iných autorov participujúcich na Medzinárodnom bienále mladých 2016, tak zatiaľ nemám veľa informácií. Čítal som oficiálnu správu o projekte, ktorý bude zlučovať výber najzaujímavejších mladých autorov. Hlavným kurátorom celého podujatia je Nadim Samman, ďalšie zaujímavé projekty, o ktorých som už počul, sú napríklad výstava portugalskej kurátorky João Laia *HYPERCONNECTED* a výstava talianskych kurátoriek Silvie Franceschini a Valerie Mancinelli s názvom *Time of Reasonable Doubts*. Viac informácií, podnetov a poznatkov budem mať, keď sa vrátim z otvorenia mojej výstavy v Moskve.

Peter Cvik: Tvoj vrchol (diptych), 2014, akryl na plátne, 214 x 356 cm